

чудесата, които правѣли мощитѣ на светеца, отишли съ дарове, поклонили се и безъ никаква забѣлѣжка се завърнали съ голѣма радостъ за всичко, каквото видѣли и чули. Обаче така не постѣпилъ и най-стариятъ братъ. Той намѣрилъ, че попъ Теодоръ и другаритѣ му нарушили неговитѣ господарски права, защото безъ негово знание и позволение съзидали църква въ неговата област и прѣнесли мощитѣ на св. Иоакима. За туй той се разсърдилъ и имъ направилъ строго мѣрzenie. Отъ това се установява, че макаръ и тримата братя да владѣли въ тази област, но фактически цѣлата властъ била въ рѣцѣтъ на най-стария⁴.

⁴ Гласник. V, (XXII) 256 — 257. „Бѣ тыѣ же дѣни бѣхуѣ нѣкатори вельмоѣжи три братиа. иже обладоху землетою. и слышавыше о прѣподобьнѣмъ отци Іоакимѣ тако великаа и прѣславнаа чюдеса сътворяють светыѣ моци тего юнѣишаа же два брата въставыше приндоста съ дарыи на поклонѣнїе къ светому. и пришеи благо-словенїе отъ светаго, възвратиста се въ домъ свои ра-доующе се и славецѣ Бога. Старѣиши же братъ дивво-лимъ наважденїемъ начеть гнѣвати се и глаголати: отъ коудуѣ и каковыѣ тѣсть мѣнихъ тѣ иже таково про-дръзаниѣ сътворивы. и обрѣтыше се таковыѣ светыѣ моци паче же въ дражавѣ моѣи, тѣ же безъ боязни дръзнуувъ възети ихъ менѣ же не вѣдоущуѣ, тому же о семъ никому же отъ насъ възвѣстити хощуѣ. нѣ обаче несть ли ми лѣтъ въ своихъ сынъ велика хощуѣ ми творити да творуѣ и никому же тѣсть мощно въ-збранити о семъ мьнѣ же не вѣдоущуѣ паче же въ дражавѣ моѣи соущуѣ; по чѣто тако сътвори и тако безъчестїе дражавоу мою повинуль тѣси?“